

گیاهان داروئی ۱ آویشن شیرازی

تهیه و تنظیم: واحد باغبانی مدیریت جهاد کشاورزی شهرستان شهرضا

آویشن شیرازی نام محلی: صعتر، زعتر نام انگلیسی: Saatar نام علمی: flora Bosis.Zataria multi

خانواده: Lamiaceae مزاج گیاه: گرم و خشک اندام داروئی: اندام هوایی و گل

آویشن یکی از قدیمی ترین گیاهان دارویی است به طوری که مصریان و یونانیان باستان از آویشن برای درمان بیماری های خود استفاده می کرده اند. گیاهی است پر شاخه و دارای ساقه های چوبی به ارتفاع ۱۰ تا ۳۰ سانتی متر که به حالت وحشی و به صورت بوته هائی پر پشت در دامنه های خشک و بین تخته سنگها و در کوهستانها تا ارتفاعات ۱۲۰۰ متری و حتی گاهی بیشتر می روید. ریشه چوبی و منشعب آن که ظاهر ناهموار دارد به سهولت در زمینهای سخت درون تخته سنگها نفوذ می کند. گیاهشناسی: شبه درختچه ای، همیشه سبز و کوتاه، ساقه ای کاملا منشعب، برگها بدون دمبرگ و متنوع، برگ های جوان کرک دار، گل ها صورتی، گل آذین سنبله، میوه ۴ فندقه، صاف.

اکوتیپ های با عملکرد بالا و متحمل به کم آبی: اراک، خانه میران بالا، خانه میران پائین .

روش مصرف: به صورت دم کرده، جوشانده، عرق و اسانس استفاده می شود. میزان مصرف روزانه جوشانده یک فنجان است. داروشناسی: ضد آسم، ضد برونشیت، ضد درد معده، ضد خستگی، ضد تشنج و ضد باکتری

کاربرد درمانی: در طب سنتی به عنوان ضد اسپاسم، درمان سیاه سرفه، برونشیت، عفونت ریه، سرماخوردگی، آنفولانزا و برای درمان نفخ و اسپاسم عضلانی استفاده می شود. همچنین برای درمان عفونت گوش میانی، دردهای عضلانی، مفصلی و روماتیسمی مفید است.

جغرافیای پراکنش: اصفهان، لرستان، یزد، فارس

زمان برداشت :

در سال اول رویش فقط یکبار محصول را می توان برداشت کرد. ولی در سالهای بعد دو یا حتی سه مرتبه می توان اقدام به برداشت پیکر رویشی گیاه نمود. زمان مناسب برای اولین برداشت محصول آغاز گل دهی یعنی اواسط بهار (اردیبهشت) می باشد. دومین برداشت در آغاز دومین مرحله گل دهی اواسط تابستان مرداد انجام گیرد. سومین و آخرین برداشت را اواسط پائیز (آبان) می توان انجام داد. عملکرد در سه چین ممکن است تا ۸ تن بر هکتار باشد.

اداره تولیدات گیاهی مدیریت جهاد کشاورزی شهرستان شهرضا

آقای مهندس عبدالله دانایی